

SVATOVÁCLAVSKÁ STRÁŽ

LIST PRO KATOLICKÝ LID
Orgán katolických
legionářů, jejich
přátel, hraničářů
a vojáků v záloze

Redakce a administrace:
V PRAZE I., MASARŮKOVO NÁBŘ. 18.

Ročník II.

V Praze dne 2. září 1938

Číslo 36

Dr. D. Fr. Polanský:

Přítomná zkouška jest užitečná

Po třistaleté době pochopitelně první kroky československé státní samostatnosti nebyly hned zcela bezpečné. Nápad o milici, různá hyperrevoluční anebo zase zakořeněnost rakouských předsudků, to vše si hezky dlouho potrvávalo, než jsme se ocitli na dnešní bezpečné úrovni řádného státu, který nemá příčin k obavám. Ti, kdož k uskutečnění dnešního stavu přispívali, mají zajisté satisfakci, pokud by ovšem měli na nějaké reminiscence čas. Kdyby byla klidná doba, tedy by jistě letošní dvacetileté jubileum se tím vším zabývalo, hodnotilo by se, třeba i kritisovalo, přišlo by se s novými náměty, byl by boj o zásluhy atp. Zatím však ocitli se naše státní narozeniny v jiném ovzduší. Žádná intimní rodinná slavnost, nýbrž veřejná zkouška dospělosti a mezinárodní zralosti. Propadnouti nesmíme, neboť Bůh ví, kolik století by zase uplynulo, než bychom se pokusili o reparát. Ale vždyť nemáme obav, připraveni jsme dobře a spoň to budeme mít za sebou, t. j. spoň první zkoušku jež nám dá právo na světový respekt a na další vývoj a vzrůst v činitele, jehož nebude lze nerespektovati. Co přijde v další budoucnosti, tedy československý národní a státní ideál v plně naplní, na to nepotřebujeme žádného proroka, aby nám psal nějaký „Czechoslovakische Kampf“, neboť to máme všichni v srdcích. Nyní však jde o dnešek a jeho význam pro zocelení národního charakteru, pro posílení státní odolnosti, pro upevnění československé bašty, aby dovedla již provzdušit útoky jakýchkoli nepřátelských hord, ať by šly odkudkoli. A tu jest jasné, že zkouška není na škodu. Jak vypadá situace, doopravdy to asi nepůjde, nýbrž jest to jen zkouška. Ale podobně jako třeba německé manévry mají letos velmi opravdový ráz, tak to všecko, co se u nás děje, musí býti chápáno a prováděno co nejzávažněji, tedy též jako manévry v nejbližším myslitelném měřítku. V květnu zvaný ročník vzbudil zdání vojenské mobilisace. Sotva bylo úmyslem, abychom vůbec nějaké zdání vzbuzovali. Jen jaksi mimochodem problematika tehdy československá síla a ponechme svým činitelům, aby toto problematiky přičítě dávali vědět či nikoli, podle toho, jak to sledují účelným. Důležité však jest, aby každý našinec se cítil býti složkou na svém místě, aby věřil v celek a byl nejen ochoten se dáti k dispozici, nýbrž i vskutku k dispozici byl a podle toho jednal. Takové manévry jsou jednak proto vydatnější, než co dě-

lají v Německu, že jsou nenásilné a tudíž nemají rizika pasivní resistance a jednak že zdůrazňují přednost demokracie před systémem diktatury. Je otázka, jak dlouho vydrží Německo své nynější napětí hospodářsky, morálně a jinak. My své manévry vydržíme provádět třeba vždycky a ještě nám prospějí. A kdyby to snad přece

mělo jíti doopravdy, tedy nejsme malě děti. Národ prodechnutý duchem legií, pokud jejich pamětníci ještě žijí, dovedl by znovu nasaditi vše i za cenu největších obětí. A z vítězství by třeba proti všem. Zatím však to jest jen zkouška, zkouška všech, a proto ji vykonáme podle nejlepších sil a schopností.

Nad rakví dra J. J. Rückla

Do posvátné půdy památného Vyšehradu uloženy byly v sobotu 27. srpna tělesné pozůstatky mladého, ale významného katolického činitele dra Rückla. Zemřelý byl vlivným činitelem v katol. táboře a za krátkou dobu své působnosti ve veřejném životě vynikal pro katolicismus a náš stát velmi mnoho. Katolický sjezd r. 1935 byl jeho skvělým dílem a zasloužil se velmi o jednotu katol. tábora při volbách prezidentských r. 1935. — Svou prací a zvláště svým důkladným předběžným vzděláním, svými společenskými styky stal se důležitým činitelem v mnoha hospodářských podnicích našeho státu, svého času byl též předsedou záložny Hermes. Katolickým legionářům byl dobrým přítelem a příznivcem, jeho choť byla matkou při svěcení svatováclavské prapuru — takřka výjimka v katolickém táboře v poměru k zahraničnímu odboji a účastí katolíků. Byl proto i pozorným

a pilným čtenářem „Svatováclavské Stráže“ a se zájmem sledoval činnost naší organizace.

Rozloučení a poslední jeho cesta stala se projevem smutku a bolesti všech katol. složek a nejpřednějších činitelů státních a církevních. Poslední s Bohem dává mu J. Em. nejst. Karel kardinál Kašpar, 3 ministři, primátor Zenkl, opat Zavoral, atd., atd. Místo v našem časopise nestačí na vyjmenování všech osobností, které se pohybu účastnili. Katolíci legionáři vyslali čestnou delegaci, která také těsně před rakví nesla kyticí růží pana prezidenta dra E. Beneše. Nad hrobem jingnem celého katolického tábora se se zesnulým rozloučil vyšehradský kanovník Msgr. Stašek. V chrámu Páně promluvil nejst. kardinál Kašpar o dru Rücklovi jako vzoru křesťana řídicího se heslem „Modli se a pracuj“. Kéž je posvátná půda vyšehradská p. dru Rücklovi lehkou. — jk.

A. Navrátil:

Cesty Československého zahraničního odboje

Vážený pane!

Promínte, že Vám teprve dnes odesílají, ale byl jsem příliš zaneprázdněn bilančními pracemi, od nichž jsem se teprve nyní trochu uvolnil.

Ad 1. Jako jeden z prvních t. zv. bženců, o pustil jsem rodinu a své zaměstnání v Kamínku, piotrkovské gubernie v Ruském Polsku a odejel jsem dne 31. července 1914 přes Varšavu, Moskvu, kde jsem se dne 17. srpna 1914 zapojil do České družiny, a přes Nižní Novgorod do Saratova, kam jsem přibyl v druhé polovině srpna. V Saratově jsem založil Český spolek, který byl později přejmenován na Československý. Kromě toho byli místní krajané členy „Vseruského spolku“, pečujícího o zajatce Slotany. Později pak při Československém spolku a za jeho účasti utvořena byla silná organizace zajatců, z níž mnozí za pomoci spolku pracovali v podnicích na národní obranu.

Ad 2. Místní kolonie nebyla četná a pozůstávala z několika rodin a jednotlivců. Byli to tři profesori na konservatori, několik obchodníků, živnostníků, stádků, střihačů křesťanských, mistrů, úředníků a jeden zemědělec, který byl i se svojí rodinou za bolševického režimu na statku saraženců a jehož syn námořník, byl delegátem při uzavírání brestlitevského míru s Němci. Z těchto krajanů vzešli plukovník Kouklík, Kupka a jiní. Teprve později se česká kolonie značně rozšířila o bžence z Ruského Polska a z přítomných oblastí Ruska. Místními zajateckými tábory prošli též mnozí naši krajané-zajateci a vzešli z nich

generál Gibiš, Čechek, plukovník Ing. Holba a j. Ad 3. a 4. Naši krajané až na několik výjimek byli katolíky a v ohledu náboženském byli snášliví. V Saratově byl katolický kostel a biskupství se seminárem.

Ad 5. Samozřejmě, že naši jako všude na světě v den sv. Václava před válkou i za války slavili naše české posvátné ve vzpomínkách na vzdálenou vlast.

Ad 6. Jako všichni naši krajané doma i za hranicemi radovali se i saratovští krajané z připojení se Ruska k dohodě proti centralním mocnostem a také si společně s celým ruským národem mnoho stíbovali od osvobození Ruska od carského režimu. Sami však zvláštních akcí nepodnikali, ale účastnili se oslav ruských jako československá složka.

Ad 7. Místní kolonie podporovala zejména krajané zajatce v táborech a lazaretech, pořádala sbírky a kulturní podniky na prospěch našeho odboje, platila národní daň a příspěvky Sea za čl. spolku na Rusi, upisovala půjčku „Od bočky Národní rady v Rusku“ a zřídila několik lůžek ve spolkových místnostech pro rekonvalescenty našeho vojska.

S přátelským pozdravem Josef Kunt e. 5. V. 1937.

Jak jste zjistili si všimli, p. Kunte v tomto článku pěkně vzpomněl dne 28. září, kterýžto den naše krajané, vzdáleně daleko od domova spoň v myšlenkách spojoval se starou vlastí. Zvlášť důležitá jest též připomínka p. Kunteho o námořníku, synu našeho krajana v Rusku, který byl jedním

Všichni a svorně

Možná, že svět dnes v mír nevěří. Možná, že dnes, nás zkouší osud. Iřak pevně naše plémě věří, že bude lépe, než-li dosud.

Dnes mnozí pijí z jedovaté říše — jed pochybnosti třeba vypít do dna — pak ať jde na nás sebevětší říše, vlast naše bude pevná.

Snad čekají nás těžké zkoušky, snad dříve, nežli myslíme, a když, tož půjdem po žičkovsky, pak rozhodně zvítězíme.

Když nepřítel chce zítra vyrazit, tak všichni ještě dnes jdeme v pochod, by v čas jsme mohli dorazit a každý z nás byl k boji hotov.

Z ruk osudu svůj kříž nesem odhlaně jak na Čechu se sluší a patří, a když, tož tedy po česku na ně, jen všichni do houfy a svorně bratři.

A. Hodač.

Emil Dostál:

Zapadlí legionáři

Sedíme v zahradě poutního místa pošumavského uprostřed lesů. Sluníčko, ohraučené dílem modré oblohy, sklenuté nad lesem, soustřeďuje paprsky na zahrádku a nemilosrdně páli. Osvěžení pínáš větríček, prosycený pryskyřičnou vůní borovic, sklánějících se v samné písni nad zahradou.

Z prostranství před malým, barokovým, kostelíčkem, zaléhá sem křik prodávavců, nabízejících tajemná psaníčka lásky a životního osudu a záračné balíčky s tretkami, které ani děcka neuspokojí, neumělou rukou pestře malované balony a gumová vřetidla, jež selští chlápci najukují a spouští, až v úšlech zaléhá.

Zavanula vůně perníkových srdcí a srdčec a všech těch sladkých předmětů a postav — mezi nimi i legionáři. Chudáci! V trojici stáli v koutěčku na bílém plátně potaženém prkénku a jak se na něm v koutěčku křehli! Byly to snad poslední tvůrby mistra cukrářského. Jsou opuštěni, zvešobecněni a tuze starí, není po nich poptávka — mistr je vypráda a žádné více nestvoří. — Píseň kolovrátku, hrajícího píseň hodně dávných dob, takovou asi, jakou nám v mládí hrávali starí vulečníci z „Netaliv“, mísi se s výskotem mládeže, radující se na kolotočích a houpačkách.

V tomto poutním ruchu a hrani kolovrátku vzpomněl jsem si na legionáře-jlašnetáře. Slyšel jsem o dyou. Bylo by mi bolestno, měl-li bych je potkati. A kdybych je potkal, řek bych se student před bratrem, který společně se mnou bojoval o ideál národa — svobodu, ochraňoval svůj život, v tépluse v bratrském životě se ke mně tulil a svým tělem, byla-li sibiřská zima, zahřívával, odvahu dodával a v horkých chvílích žertoval a posíval. Ano, takový byl ten legionář-jlašnetář — ze svých přítelů nasycoval ruské upředlíky a válečné zajatce bez rozdílu národnosti, a nyní ve svobodné vlasti nemá sám tolik prostředků, aby se nasytil. . . .

O, sladké chvilky bratrství a lidského soucitu! Dnes ustupujete před holou skutečností do pozadí. Je to smutný zjev, vydobývá-li si bojovník za svobodu národa a vlastní, nyní k práci neschopen, eldéb starým rakouským způsobem. A to je jen jedna kategorie těchto nešťastníků. . . .

poznámky

Dary na obranu státu dosáhly již výše 475 milionů a v nejbližší době jistě bude dosaženo půl miliardy Kč. Naši občané chápou dobře svoji povinnost, ale přesto jest ještě mnoho lidí, kteří by mohli dáti, zvláště ze řad židovských a dosud tak neutínilí, anebo povinnost odbyli několika Kč.

V Holandsku konají se oslavy 40letého výročí nastolení královny Vilémíny. Zahrábenci byly velkou piehlídkou 14 000 vojáků. V den výročí 6. září budou slavnosti zakončeny v Amsterdamu.

35 milionů vojáků může postavit Rusko při všeobecné mobilisaci. To už je počít, při kterém přejdou všechny chutě a „čisté rasy“ mají-li vůdci zdravý rozum.

V sobotu 27. VIII. promluvil v Lenaru anglický ministr financí sir John Simon, o stanovisku k Československu. Neřekl nic nového, jen zduraznil řec ministerského předsedy Chamberlaina ze dne 24. března t. r. Jasněji řec Anglie mohla by přispěti více k uklidnění evropských poměrů.

Konečně... Státní policie ve Varnsdorfu vydala 17. 8. vyhlášku ve smyslu zákona o teroru, kterou zakázala politické projevy ve všech dílnách, živnostenských provozovnách a továrních místnostech. Zakazuje politický pozdrav, zdvihání rukou, siegheilování a utváření „führerů“. Jest zároveň též propůjčován továrních místností a dílen k politickým projevům a ozdobování těchto podniků odznaky, hesla a obrazy politických a stranických vůdci. Nakonec jest zakázán jakýkoliv teror na zaměstnancích v politickém smyslu. Bylo už nejméně na čase, vždyť to v pohraničí vypadalo, že tam je páneem order a ne státní autorita. Vláda by měla rozpustiti ještě ordnery a Henleinovu armádu F. s. L., aby občané ve zmínčeném území nebyli stále terorizováni a pod dohledem kluku zfanatisovaných nacismem. Uvítali by to myslím rádi mnozí starší příslušníci SDP a ostatní obyvatelstvo všechno s největší radostí.

Při sledování útasti vyjednavačů o národnostní poměr v Československu překvapuje, že veskerá německá slechta dala se do služeb sudeto-německé strany celou svoji vahou. Pokud nám je známo, má tato pozornost vyvážiti jeden z Henleinových požadavků, t. j. náhrada škod způsobených od r. 1918, v kterýchžto škodách je náhrada škod způsobených puze zemkovou reformou. Tim jediné si vysvětlujeme, proč čizáček slechty Henlein natolik zainteresoval Buksa ruku myje. Jiné ovšem bude, až se němečtí agrárníci dozvědí, jaké pikle s nimi pan vůdce hraje. Ja

Od 28. října t. r. budou i našim příslušníkům udělovány řády a vyznamenání. Dosud mohli naše vyznamenání obdržeti jen cizince. Vládní nařízení zřizuje tři nové řády: Svatováclavské korny, Československé hvězdy a řád Svobody. Mimo to se zavádí Československá medaile a Československý kříž.

Učitel židovského náboženství z Vídně, intervaný v koncentracním táboře v Dachau, aby se rodina dozvěděla pravdu o poměrech, ve kterých žije, připsal na listek nenápadně označení citátu z Bible „Iz. 1. 6“. Zlatý, kap. 1. verš 6. zní: „Od spodka nohy až do vrchu hlavy není na něm místa celého, jen rána a zsinalost a zbití zahojené, aniž se vytlačuje, ani uzavazuje, ani olejem změkčuje.“ Tyto kulturní vymoženosti nacismu „koncentráky“ měli by okusiti i naši sudetští a snad by je potom přelýthly „po německé „svobodu“.

Starí mládenci v Itálii nesmí bydleti ve velkých městech. Mussolini nařídil, že svobodným Italům je dovoleno žít v městech s více jak 50 tisíci obyvateli jen do 25 let. Pak se musí oženit nebo vystěhovat.

Všichni se zúčastníme slavnostního přivítání Paladia země české — Milostného obrazu Panny Marie ve středu 7. září v chrámu Páně před Týnem. Sraz všech katolických korporací o 17. hodině na Staroměstském náměstí. Legionáři v uniformách.

Česty Československého zahraničního odboje (Pokrač. se str. 1)

Smíchov 31. III. 1937.

Vážení pane!

Na Vás et. dotaz ze dne 25. t. m. mohu dáti jen pošechnou, stručnou odpověď, protože vzpomínky na pobyt v Rusku po tak dlouhé době už značně vybledly.

Ad 1. Život české kolonie v Charkově, pokud se pamatuji, byl jaksi soustředěn v obchodě „Bratři Malý“, kde jsme se už od r. 1901 scházeli, vzájemně seznávali a později organizovali. Od r. 1908 se tam soustřeďuje činnost Sokala a od srpna 1914 odbojová akce skupin v charkovské gubernii, vedená nově založeným Čsl. komitétem, který byl od března 1915, kdy byli potvrzeni jeho stanovy, členem Svazu Čsl. spolků na Rusi.

Ad 2. Charkovská kolonie česká čítala asi 30 rodin. (Přesně oršem se nepamatuji.)

Ad 3., 4., 5. Na tyto otázky mohu jen tolik poznamenati, že zajisté krajané naši byli různěho vyznání a přesvědčení náboženského, že ale nikdy do svádání jeden druhému neshahali, byli snášenliví v duchu odkazu Husova: „Pravdy každému přeje!“ Na nějaké zlaté slavy 28. září se nepamatuji.

Ad 6. Počátkem války bylo svoláno velké manifestující shromáždění krajanů (na Sumské ulici v městském učelstě, kde měl Sokal své čistiště). Zde po proslavě delegátů p. Tučka a p. Amorta byl proveden zápis dobrovolníku do České družiny a zvolen organizací výbor Čsl. komitétu, který ihned zahájil svoji činnost, minou celé řady drobných starostí a organizační práce. České družině dal 22 dobrovolníků, s organizací v Moskvě, Kyjevě a Petrohradě měl čilý písemný styk, na sjezdy Svazu i Kyjevě a Moskvě vyslal své delegáty atd., atd.

Charkovský tisk choval se k otázce čsl. odboje blahovůli. 1. r. 1914 uveřejněna byla v místních časopisech zpráva o založení Čsl. komitétu, jeho účelu a cílech.

Ad 7. V době první revoluce neporádili jsme zlaté slavy, krajané zúčastnili se všeobecných manifestací ruských.

S krajanským pozdravem prof. I. Trakal.

Jest příznačné, že všichni pisatelé zdůrazňují náboženskou snášenlivost našich krajanů v zahraničí.

z delegátů bolševické vlády při uzavírání brest-litevského míru s Němci. Škoda, že p. Kunte neseřídil jeho jména. Stálo by za to, pátrati po jeho jméne. Snad by se našlo dle českého názvu v literatuře, která důkladněji pojednává o uzavření brest-litevského míru.

Praha 15. IV. 1937.

Vážení pane!

Váš dopis jsem obdržel a jak mohu a pokud se upamatuji na všechny otázky Vaše, podle pravdy odpovídám.

Upozorňuji pouze na to, že do Tiflisu jsem přijel v únoru r. 1915, jako ruský voják, spolu se dvěma přáteli, kamž jsme byli omylem charkovského vojenského náčelníka komandováni, jako bývalí rakouští příslušníci a který o České družině nic nevěděl. V Tiflisu jsme byli pak odkomandováni do České družiny. Já po superarbitráž jsem se tam vrátil z Charkova s rodinou. Tolik na vysvětlenou, že nemohu některé Vaše otázky úplně zodpovědět.

1. Pokud jest mně známo, nebyli před válkou ani za války v Tiflisu, žádné čsl. spolky založeny. Při prvním převratu v Rusku, byl jsem jedním z iniciátorů založení „Československé národní jednoty v Tiflisu“. Na ustavující valné hromadě byl zvolen předsedou p. J. O. Svatos, prof. a ředitel II. ženského gymnasia v Tiflisu, potomní honorární konsul čsl. republiky a po vypovězení do vlasti, ředitel ruského gymnasia v Praze. Tento zemětel asi před třemi léty.

2. V Tiflisu žilo pouze několik českých rodin a jedna rodina slovácká. Většinou rodiny středních profesurů, hudebníků, umělců atd. O venkově v tom ohledu nic nevím.

3. Většina byla nábožensky římskokatolického, pravoslavní a evangelici.

5. a 6. Pokud tím žádá.

Na p. Heyduka máme v rodině dosti vzpomínek. Zářátkem r. 1915 totiž přijel p. Heyduk z Kijeva do Charkova, o praporečnické České družiny, vyřizovati si nějaké nutné záležitosti na novočerkaské universitě, která byla evakuována do Charkova. P. Heyduk byl u nás donim hostem. Vzpomínky na něj jsou však spíše jako na nesmírně milého člověka a vlastence, než na vojáka.

To jest asi vše, co Vám mohu sdělit.

K. Souček.

Závěrečné slavnosti 300 letého výročí Paladia země české ve dnech 10.-11. září

budou mohutnou manifestací české národní uvědomělosti, vyznání víry, vlastenečtí a jednoty čsl. národa pod praporem svatováclavským, budou praporem k Matce Boží — Královně Míru o ochranu českého národa. Súčastní se jí celý národ a zvláště katolická a vlastenecká Praha. — Slavnosti budou uspořádány následovně:

Ve středu 7. září bude převezeno Paladium ze Staré Boleslavi do chrámu Panny Marie v Týně. Odpoledne o 5. hodině shromáždí se katolické organizace a korporace na Staroměstském náměstí k uvítání Paladia.

Katolicti legionáři dostaví se všichni, pokud budou mítí volno, ve svých historických uniformách. S nimi společně přijdou ve svých uniformách italsí domobranci, dobrovolci z r. 1918-19, Národní gardy a Orelstvo.

8., 9. a 10. září budou konány v tynském chrámu Páně pobožnosti dle programu. Odpoledne v sobotu 10. září bude převezeno Paladium na památný Vyšehrad, odkud ve 3,6 hod. odpoledne vyjde velkolepý průvod s Paladiem zpět do Týna. K průvodu byly pozvány všechny naše legionářské, branné a katolické organizace. Průvod bude zahájen legionářskou jízdou, která ponese v čele státní vlajku. Za ní orelská jízda a jízda Národní gardy. Za svatováclavským praporem půjdou legionáři-katolicti — pozvány byly všechny organizace s legionářskou hudbou. Legionáři dále půjdou ve zbroji s puškou jako čestná stráž kol paladia. Sraz legionářů, italských domobranců a dobrovolců v historických uniformách jest v sobotu 10. září o půl 5. hodině odpolední ve dvoraně paláce Charitas v Praze II., Karlovo nám. 5-6, odkud s hudbou odehodu na Vyšehrad ke chrámu Páně a čestný doprovod Paladia. Pod Vyšehradem budou shromážděny ostatní spolky a korporace, které vytvoří velkolepý manifest-

tační průvod Prahou. Ženy súčastní se v národních krojích. S. K. M. ve svérážech. Vše s prapory. Před Paladiem bude vytrubovati legionářská hudba slavnostní fanfáry. Praha bude nádherně vyzdobena a osvětlena. Nad průvodem budou kroužiti letadla. Radiožurnál bude vysílati reportáž po celou dobu průvodu. Průvod i slavnosti druhý den ve Staré Boleslavi budou filmovány.

Legionáři po průvodu budou mítí společný odchod s hudbou na Karlovo náměstí, kde bude uspořádána v 8 hodin večer slavnostní schůze katol. legionářů, na které promluví významní a přední katol. pracovníci zahraničního a domácího odboje.

V neděli 11. září započinou slavnosti ráno o půl 6. hod. slavnou mší sv. v Týně. Katolicti legionáři mají možnost přistoupiti společně ke stolu Páně. (Vyzpovídati se dle možnosti v sobotu.) V 7. hod. autoprůvod s doprovodem jízdy legionářů. Národní gardy a Orelské jízdy do Brandýsa n. Lab. Paladium bude převaženo na zlatý upraveném autotáři. Doprovodu súčastní se všichni katolicti majitelé autovozidel. V 8. hodin průvod z Brandýsa do Staré Boleslavi, kde o 10. hod. pontifikální mise sv. J. Em. Karla kardinála Kaspara. Odpustky, papežské požehnání. Te Deum. — Proklamace (česky, latinsky a polsky). Staroboleslavský Zdrávas, požehnání státní a papežská hymna. O 3. hod. odpoledne průvodem na náměstí a svátostným požehnáním budou slavnosti ukončeny.

Katolické korporace súčastní se plně. Zvláště pak vyzýváme legionáře-katolicty, aby přišli všichni do jednoho, přijeli z venkova a dokázali tak celému světu a nepřátelské propagandě, že náš stát a národ není bezbožnický a bolševický, ale hluboce věřící, silný a jednotný. Členům Ústřední jednoty čsl.

legionářů v Cechách, kteří mají stejnojmenný program a prosíme, aby se podle nich zařídili. Pražští členové mají účast povinnou a neplatí tu žádná omluva. Napněme všechny své síly, aby hold Matce Boží v Praze a Staré Boleslavi byl mohutným projevem celého národa a odpovědí na všechny útoky zevnitř i zvenčí proti Českoslovanům. Milá byla Panna Maria Cechům, milá budou Čechové Panně Marii. - jvk -

Naše oběti!

S blížícími se oslavami 20. výročí obnovení Československého státu vzpomínáme zejména těch, kteří za jeho samostatnost položili své životy a v této věci jsme zajedno se všemi Československými legionáři.

Smrti jednoho každého z Československých legionářů je stejné bolestivá a stejné oplakávána. Vzpomínání na několik případů. Kdy ČOI odhalila pamětní desku legionářům, bývalým příslušníkům orelským. Ale stejně tak nezapomínají Jednoty čs. Orla na svoje významné příslušníky, padlé v boji za svobodu. V Konicích v Litovle vzpomněla Jednota čs. Orla svého bývalého náčelníka, br. Antonína Augustína, který padl 21. června 1918 na stanici Chudobjanské v Rusku odhalením pamětní desky. Stejně Jednota v Novém Housínově vzpomněla bratra Josefa Sedláčka, francouzského legionáře, který padl v bitvě na Marne 23. října 1918. Také Jednota čs. Orla v Zebětíně odhalila pamětní desku v Orlovské bratru J. Proškoví, bývalému náčelníkovi, který zemřel na cestě do vlasti na lodi a pohřben byl do moře. Zraněn byl v bojích na Sibiři a jako invalida se vracel do vlasti. Také Jednota čs. Orla v Ústí u Hranic v Ujezdě u Sokolovic Lisíní v Praze IV. utily památku padlých svých členů jako legionářů čs. Znamenáme dnes teprve zjištěnou smrt bratra Jindřicha Pírka, podporučíka 8. střel. pluku, který padl 19. května 1919 u Mariánska na Sibiři. I tento bratr byl členem Jednoty čs. Orla.

Ve Zlatě zemřel 3. září 1927 bratr Josef Sidlo, typograf. Byl členem Jednoty čs. Orla v Boskovicích, kdež býval režisérem. Jako 18letý jinoch odešel v době světové války na frontu a vrátil se jako italský legionář, ovšem se zdravím podlomným. Přesto pracoval dále v Jednotě čs. Orla v Melantrichu, spolku kř. soc. typografů, v Lidové Jednotě a j.

Mezi padlými 6. čs. hanáckého pluku gen. Janina jest v síni mrtvých legionářů v Olomouci vytesáno do mramoru mezi jinými i jméno br. Jana Řiháka z Místrina, příslušníka orelského, jenž padl jako střežitel tohoto pluku při přepadení u Marianovky 1. před Omskem 25. května 1918.

Tak se setkáváme s příslušníky orelskými, padlými ve všech formacích čs. legií. listujeme-li jejich historií a zůstane tedy jejich památka na věky spojena s osvobozovacím bojem za svobodu Československé republiky!

Zampach.

Krásna našich Bezkyd

Často se naříká na různá letoviska v době dovolených. I tu bych chtěl upozorniti naši milou veřejnost na naše krásné Bezkydy. Jak krásné a poměrně laciné může každý z nás trávit dovolenou ne za hranicemi, ale doma u nás, u našich dobrých lidí valašských, kteří ač chudí, ale spokojeni, velice rádi vidí naše občany z měst. Ztráviti takovou třítydenní až měsíční dovolenou v našich horách, znamená, jako by člověk našel znova do těla zdravé čisté krve. Jen si zajedte na takovou dovolenou na naše Valachy — na Bečvy, kde máte blízko krásnou Masarykovu chatu Kněhyní, Čertův mlýn, Pustevny s památným Radhoštěm a celé to krásné okolí. A při vši té kráse můžete se ještě pobaviti sbíráním lesních plodin, zejména borůvek a hub. Zájemcům doporučuji obrátit se s důvěrou na restauraci pod Kněhyní v Prostř. Bečvě, odkud jest do celého okolí co nejlépe. Kdo ještě neprošel a neviděl naše krásné Bezkydy a jejich okolí, nechť se snaží je shlédnouti a bude mile překvapen. F. L.

Teplíce-Šanov

Organizační Skupina katolické mládeže koná tuto neděli, t. j. 4. září po mši sv. v půl 10. hod. v Lidovém domě měsíční členskou schůzi, ke které i nečlenové z řad katolické mládeže jsou srdečně zváni. Upozorňujeme, že jest to první neděle v měsíci, a doufáme, že naše mládež dle chvalitebného, ve skupinách hojně praktického obyčejce v tuto i každou následující první neděli přistoupí ke sv. přijímání. Touto nedělí zahajujeme též církevně nový školní rok. Katoličtí rodiče, pošlete všechny své děti na mši sv., aby si tu vyprosily hojnost Božího požehnání do nového roku.

Jednota Čsl. Orla se chystá k zájezdu do Podmokel v neděli, dne 25. t. m. Bratrská jednota podmokelská pořádá oslavu 20letého trvání čsl. republiky spojenou se svěcením praporu. Účastníci se jejich oslavě v počtu co možná největším.

Pouť českých katolíků do Bohosudova stala se krásnou náboženskou a národní manifestací v pohraničí. Mnoho překážek kladlo se nám v cestu. Celý týden ustavičně přšelo, ulice teplické, jimiž se jindy naše procese ubírá, mnoho týdnů již jsou rozkopány a znovu se dláždí. Praha neprojevila o naši pouť velikého zájmu a teprve v poslední chvíli byl to redaktor p. Ant. Tošner, který hned z rána přijel do Teplíc a šel s naším průvodem pěšky až do Bohosudova. Teplíce samy měly svůj hlavní svátek lázeňský. Po slavných bohoslužbách konal se průvod k pramenům, které podle pověstí na svátek Štěpí sv. Jana, t. j. 29. srpna byly objeveny. Mimo to dlel tu právě na zámku kníže Clary-Adringena vzácný host, lord Runciman a za ním přijel sám vůdce Konrád Henlein, jemuž jeho stranníci vyzdobili ulice a připravili nadšené uvítání. Pro všechny tyto příčiny předem jsme se obávali, že se nám pouť nevydáří. Tím větší byla naše radost, když naše obavy se ukázaly lichými. Za příznivého počasí seřadil se po ranní mši sv. na Zámeckém náměstí mohutný průvod, v jeho čele naši Orla v převráceném počtu. Průvod vedl vdp. bisk. notář Štránek. Vzácný tento hraničářský kněz zasloužil opravdu obdivu a uznání. Svěží vzezením obličejem, vzpřímený postoj, pevný krok, věru nikdo by neřekl, že jest to kněz, který má za sebou přes 40 let těžké služby a který místo, aby odpočíval, milerád vpomáhá všude, kde čestí katolíci o výpomoc ho požádají. Nemenší měrou náleží náš dík vdp. kanovníku Vítvarovi z Litoměřic, který rovněž se vzácnou ochotou splní každé naše přání a který v Bohosudově

již čtvrtý měsíc kde kdo jedná o našem národnostním problému a čím dál jasněji a zřetelněji jeví se, že výslednice jednání trati se do mlhy. Nutno proto mít za to, že zcela správně je hodnocen čas, který je jednáním získáván a který plně našim zájmům slouží. Nedivme se proto, když v říši takovouto manévř prohlédli, že s ním nemohou s ohledem na svoje zájmy souhlasiti. A tudíž právě ta vybičovaná a přímo pekelná nenávist a touha všemi prostředky prosaditi urychlení v jednání, či rozhodného slova „více nedáme“. Jest jisté nemalým uměním vésti dlouhá jednání o záležitostech, která jest jasná a kde již předem výsledek jednání je znám oběma jednajícími

stranám. Poněvadž pak dalším jednáním opravdu zase jen můžeme získat — proč by se nemohlo jednat i o té „autonomii“, taková jednání mohou být „svízelná“ a nikoho snad nepřekvapí, že budou zase 2 až 3 měsíce trvati. Občanstvo, které má dnes opravdu nervy dobře vyzkoušené — jistě zachová i nadále klid, jen když se bude jednat a nadále pracuje. Prohlásil-li proto Henlein, že kantonní řešením nedostačuje a že trvá na plném splnění požadavků karlovarských, pak nezbude nic jiného, než jednatí tedy o těchto osmi požadavcích neb důležitější než Henleinovy požadavky jest najíti základnu pro jednání a ta by zde právě byla. — Ja

Prapory, stuh, vlajky

Ars Liturgica A. Mestková,
Praha II., Ječná 2,

uchvátil všechny svým krásným, vlasteneckým kázáním.

Po krátké polední přestávce zúčastnili jsme se společné manifestace všech státoporných spolků na oslavu dvacátého výročí trvání čsl. republiky, pro mír a pokoj, proti teroru a fašismu. Byli bychom si přáli, aby lord Runciman byl svědkem tohoto velkolepého projevu a poznal, jak daleko ještě má p. Henlein k tomu, aby mohl mluvit jménem 90% obyvatelstva v pohraničí. Prostranné náměstí Bohosudovské se naplnilo tisícíhlavným zástupem. Češi a Němci, Orlové, Sokolové i Jednotáři, Národní Garda s legionáři, Stráž svobody, německé organizace socialistické a komunistické, svorné manifestovali pro celistvist republiky, pro zachování míru, svorné přísahali, že budou republiku brániti a hájiti svými statky i životy. Ze shromáždění byl odeslán prezidentu republiky Dr. E. Benešovi blahopřejný telegram, vyjadřující city neochvějně oddanosti a věrnosti českých i německých hraničářů. Po ukončení národní manifestace konala se ve velkém sále hotelu „Blieleben“ manifestace náboženská. K čestné shromážděným katolíkům promluvil nejdříve vdp. kanovník A. Vítvar. — Omlouval nepřítomnost protektora pouti, ndp. biskupa Dra Webra, který v duchu dli mezi námi a žehná naši pouti, všem účastníkům a jejich rodinám. Na návrh vdp. děkana Mlejnska usneseno odeslati ndp. biskupovi pozdravný telegram a ujistiiti ho věrnou oddaností a láskou všech českých katolíků-hraničářů. Slavnosti i řeč pronesl potom p. redaktor A. Tošner z Prahy. Bez dechu takřka a s napjatou pozorností naslouchali účastníci slovům výmluvného řečníka, který nepopíral sice, že doba je vážná a nebezpečná, ale dovedl povzbuditi a posilniti posluchače a ukázati jim, že o bezpečnost republiky

se stará vláda a hlavně její skvělá armáda, že nás chrání Bůh, který již před tisíci léty ponechával Čechům zvířeti nad jejich brannými sousedy, že nám svou přímluvou pomáhá p. Maria i sv. Václav. Spontánní potlesk všech přítomných byl nejlepším důkazem, že jim p. redaktor opravdu mluvil ze srdce, jak to ve svém poděkování zdůraznil i předsedající schůze, náš neuhavný důvěrník v Bohosudově, p. Karel Štekbauer, ml. Krátkým, plamenným doslovem vdp. V. Mlejnska byla naše schůze ukončena zapěním státní hymny. Po krátkém požehnání v basilice rozloučil se s poutníky vdp. P. Bittner, načež jsme se zase za krásné pohody, potěšení a povzbuzení, ale téměř už za tmy vrátili do Teplíc. —

Tuto neděli koná se podobná manifestace v Mariánských Račicích u Mostu. Podle pozváněk bude tam slavnostním kazatelem a řečníkem sám předseda lidové strany, kanovník, poslanec B. Stašek Jistě, že i této pouti zúčastní se v plném počtu katolíci nejen z Mostecka, nýbrž i z Teplicka a z celého kraje. Vlak z Teplicka odjíždí do Mostu v 9.30 hod. Počátkem školního roku opustil naše město ředitel chlapecských škol, pan Stanislav Hauner, byv jmenován ředitelem v Cukmantlu. Působil v Teplících jen dvě léta, aby vykonal tu veliký kus záslužné práce. Vážili jsme si ho pro jeho konciliantní, nestranné chování, pro tu neuhavnou a vysilující práci, kterou své škole věnoval, pro jeho vpravdě otcovskou péči, s jakou o blaho žactva sobě svěřeného se staral. Budeme vděčně na něho vzpomínati. Ředitelem chlapecských škol v Teplících-Šanově byl jmenován p. Martin Hynch, dosavadní ředitel v Cukmantlu, který již před desíti léty v Teplících působil a nyní byl nejstarším žadatelem o toto místo.

Podmokly

Povinné orelské pouti XV. okrsku v Bohosudově 28. VIII. zúčastnili jsme se počtem dvaceti osm osob, z toho 9 krojovaných. Zároveň upozorňujeme jednata na její chystanou oslavu 20letého jubilea čsl. státu, spojenou se svěcením praporu, dne 25. září. Žádáme co nejučtivěji všechny okolní jednoty i ostatní lidové organizace, aby přijely k nám co v největším počtu. Měl-li by někdo nějaké zvláštní přání ohledně noclehu neb čahokolív, obraťte se dopisem na jednotu Čsl. Orla, Podmokly-Děčín, pošta Podmokly.

Roudnicko-Libochovicko

Roudnice n. L. Deštivé počasí způsobilo minulý týden v sobotu 27. srpna, že Labe ráno vystoupilo ze břehů a zaplavilo pobřežní chmelnice i jiné pozemky s úrodou, ale do večera již voda opadávala a v neděli klesla do břehů, takže nebezpečnosti záplavy pomínulo. Chmel dešti trvajícím celý minulý týden také utrpěl. Ovoce, jehož je na Podřipsku málo, jenom trochu jablák a méně ještě brusků a ještě méně švestek, které jsou vzácností, dešti pěkně našlo a stromy i rostlinstvo se osvěžilo.

Minule jsme hlásili, jak resignovali s p. Urbanem pp. Veltruský a Štěpánek na svoje místo v měst. zastupitelstvu a v městské radě, všichni ze strany živnostenské. Ale již zase p. Štěpánek resignaci tu odvolal. Inu, samá vytrvalost a stálost.

Dvacetileté trvání naší republiky mělo býti oslaveno na Podřipsku také tábořením na řípu, ale nynější poměry s henleinovskými Němci přivádějí k úvaze, zdali by vůbec nebylo vhodnější oslavu dvacetiletého trvání nechat i slavit dle starobylého zvyku až 25leté trvání. Výbor pro pořádání tábora toho na Řípu se usnesl tyto dni, že se zatím od oslav na řípu upouští.

Lužec nad Vltavou. Od 1. září ustanoven jest u nás farářem dp. Kramata, dosavadní farář v Nelahozovicích u Kralup, kterýž u nás před 15 lety byl kaplanem. Do Ctova po odchodu p. děkana Bartovského na odpočinek ustanoven za administrátora vdp. František Fulm, vysvěcený 1937, který bude také vyučovati letos náboženství na školách v Libkovicích a Kostomlatech, dokud nepřijde do Cernaoučka kaplan.

Žádejte Svatováclavskou Stráž v restaurovacích, kavárnách a prodejnách novin.

Zaslal jste předplatné?

však s nebyvalou odvahou! Chlapci urvořili čtyři skupiny, každá se krčí u schodu, které tu byly v noci zřízeny. Je ještě čas, hoši si mohou udelet pohodlí. Granátníci snímají pílby, odkládají granáty, rozepínají rubášky, pokuřují dokonce holfi. Poslední? Ano, pro mnohého poslední...

Nejen důstojníci a granátníci, ale připraveni jsou i ostatní bojovníci, jak v zákopecích československých, tak v zákopecích 15. ruského pluku. Bojovníci čekají na rozkaz. Všichni s puškami, mnozí s granáty. V pohotovosti jsou i kulomety. Některé bojovníky vidíme v přílbách, jiné ve furažkách, jiné v papachách. A všichni jsou nedočkaví, žádostivi boje. Není rozdílu mezi nimi, není dnes rozdílu mezi bratry a zemljáky. Jeden jako druhý! Československá pozná jen podle černobílých lentocyků.

I 1. rota je připravena. Clapci od 1., 2. a 4. čtyř s důstojníky Zachem, Doškem a Reisingerem se krčí ve střeleckém zákopu, zatím co 3. četa, má četa, je 100 kroků za nimi jako záloha. Mám těch bojovníků právě dvacet. Několikrát jsem si je spočítal. Leč některé ty chlapce ještě ani neznám. Přišli s posledním doplškem.

(Pokračování.)

ZBOROV

Z knihy M. Plesky „Velezrádci“
(Vydalo naklad. L. Mazák, Praha.)

2. ČERVENEC 1917.

Už se rozednlo, už nastal slavný den. Na bojišti podivné ticho, téměř ani výstřelu. Zmlkla i ruská děla. Na nepřátelské zátky je dobře vidět. Císařští se k překážkám za svěkla neodváží, o průchody se nemusíme strachovat.

Obloha je jasná, čistá. I to nasvědčuje tomu, že nám nastává krásný den. Ve vzduchu se zase ozývá hlas skřivana. Zpívá nad bojištěm, jása nám tu každého rána a nikdo jej v jeho radosti neruší. Vždyť nejen ten skřivan, ale i českoslovenští vojáci se radují ze života! A zpívá to ranní ptáče i dnes tak krásně. Jása a jása a připomíná nám naše skřivany. U nás, na moravském Horácku, zpívají skřivani také tak radostně.

Ale proč zase vzpomínat na domov, když při těch vzpomínkách bývá tak smutno? A proč vzpomínat právě dnes — před útokem?...

V zákopecích je už zase živo. A jak by nebylo! Už tu máme zase nadělení,

přijela polní kuchyně. Ausobský a malý Kostík už zase prohlížejí všechny díry a všechny ty podivné výklenky a probouzejí neuhavné spáče. „Jak může někdo spát, když je tu polní kuchyně?“ diví se Kubiček.

A je ta dnešní nadilka zase tak bohatá: káva, čaj a každý si může vzít dvě dávký. Pak ještě chléb, konservu, machorku. Co chceme ještě? Ale je třeba si pospíšit „Kamarádi“ z Mohyly asi také obléhají polní kuchyni, ale ježto „fasují“ jen „kafé“, mohli by nás překvapit.

„A tak, hoši, rychle, rychle!“ pobízí Ausobský.

Ale jsou tu ještě jiné radosti. A také potěšující zprávy!

Kdosi přibíhá se zvěsti, že se poručík Müller šťastně vrátil z nočního výletu a že přivedl „kamarády“. A jsou prý to pětatřicátí, ti „zez Plzně“.

A tam kterýsi nadšenec velebí ruské vojáky od 15. finského pluku, že se nedali zlákat, agitatory že vyhnali, zůstali v zákopecích a budou útočit. Z pozice prý odešlo jen několik švedských rot, ale ostatní zůstali a připravují se k boji, k útoku.

Zpráva věru radostná! Nemusíme se obávat o svůj pravý bok! —

Jdeme do boje, za chvíli se octneme v kouři, v prachu, v hlíně, budeme

černí, umazani jako moušenini, ale nic platno, do práce se musíme vydat čisti, umytí, jak se sluší na Čechoslováky. A tak to v zákopecích 1. rotý vypadá jednu chvíli jako v lázních. Chlapci po pás obnaženi se myjí a nekřteří se dokonce holfi. Inu, máme sváteční den!

Ale už to zase racholí a po celé frontě. Však je rozhodnuto! V 6 hodin 30 minut byl vydán poslední rozkaz. Je krátký, je stručný. Vždyť československému vojáků neřeba slov, je-li mu cíl jasný:

„Do 8 hodin 30 minut obsadit východní, v 8 hod. 55 min. dělostřelecká příprava, v 9 hodin útok.“ — To je našim heslem!

V zemljance poručíka Čečka se naposlady sešli velitelé rot. Sešli se proto, aby si nařídili hodinky, aby si sliskli ruce a rozešli se s heslem: „Vítězství nebo smrt!“ Poručík Čeček nemá, co by připomínal. A podobně se děje u II. a III. praporu 1. pluku, u 3. pluku, u 2. pluku. Třetí pluk je nejmladší v brigádě, dnes nastoupí svůj bojový křest. Víme, že vyjde z něho vítězně. V zákopu polní stráže „Marusja“ se tísni státní granátníci, na šedesát chlapců od I. praporu 1. pluku. Všichni bez pušek, jen s granáty, zato

Otec redaktora Dra Jos. Doležala, jednoho z nejschopnějších a nejlepších činitelů našeho veřejného katol. života, p. Josef Doležal, náměstek starosty v Litomyšli, dožil se 28. srpna t. r. 70 let v plné svěžesti a práci v katol. spolcích, ve kterých je činným od památného sjezdu v r. 1894 v Litomyšli. Doležal jest jedním z toho malého počtu dosud žijících zakladatelů katol. politického hnutí, kteří celově životy věnovali nenáročnou a nezištnou práci pro církev a vlast v duchu Brynychovů. K řadě gratulantů připojujeme i my své upřímné a srdečné přání a prosbu, aby Všemohoucí dopřál mu v podvečer jeho života svých milostí, požehnaní a zdraví v hojné míře. Mnohaja ljeta! - jvk -

Polský list „Ilustrowany Kuryer Codzienny“ píše: „Ani mír, ani válka“, to je dnes směrnicí německé politiky vůči Československu. Německo válku nevyprovokovalo, ani ji nevyprovokuje, ale zmocní celou Evropu stavem, který není ani mírem ani válkou, a který ukládá státům a národům nesmírná hospodářská, finanční a sociální břemena. Německo chce Evropu usouziti a rozvrátiti, ale je otázka, zdali dříve nevyvrátí a nerozvrátí se samo.

Župního sletu čsl. Orla župy Brynychovy v Hradci Králové, v neděli 14. srpna zúčastnila se 20 členná delegace katol. legionářů, z nichž 12 bratří v historických uniformách v čele se zemským místopředsedou br. Sprýňarem, jednatelům br. Kříklavou a členem předsednictva br. Škarkou. Účast mohla být alespoň z nejbližšího okolí Hradce větší. Po manifestaci na náměstí, kde promluvil J. E. Msgr. Mořic Picha, biskup královéhradecký, a ministr Ing. J. Dostál, konala se v Adalbertinu konference legionářů, na které referoval br. Kříklava a dány směrnicí další práce.

V neděli 28. srpna konala se na Strahově členská schůze, na které probírá všechny organizační záležitosti Velké Prahy a dány dispozice k závěrečným slavnostem Paladia ve dnech 10.—11. září. Účast na slavnostech je povinná.

Svěcení kostela v Chodově, které vykoná J. Em. nejčp. Karel kardinál Kašpar v neděli 4. září t. r., zúčastní se katolictví legionářů v uniformách. Sraz účastníků v neděli ráno od 7.15 do 7.30 hod. na konečné stanici el. dr. č. 19, odkud odehodu anebo odjezd autobusem do Chodova. Po aktu svěcení a mši sv. promluví u pomníku padlých br. Dr. Polanský a br. Dostál. Vyzýváme bratry, aby pokud je jim možno, se určitě zúčastnili.

V neděli 4. září odpoledne ve 3 hodiny koná se v zahradě strahovské restaurace (na strahovském nádvoří) přátelská zahradní beseda katol. legionářů a Jednoty přátel. Činníky dětská kapela Jednoty čsl. Orla ze Řep a recituje malá Ilana Kříklavová. Vstup volný. V sále tanec. Přijďte se svými rodinami, přiveďte své známé! V družné zábavě ztrávíme příjemné odpoledne, pobavíme se, navzájem sebe a naše rodiny poznáme. Nezapomeňte! Budete nadšení hudební 20 člennou kapelou dorosta a začtvá čilého Orla v štech. Na shledanou!

Za paní Rozálií Davidovou, příznicí katolického hnutí na Žižkově, sloužena byla mše svatá dne 22. srpna 1938 v Třeboni, druhá pak sloužena bude dne 5. září t. r. v Tatobitech.

TISKOPISY

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST - A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Ministerstvo Národní obrany podle usnesení vlády RCS ze dne 11. června 1937 vydalo pro dobrovolně se přihlásivší obránce vlasti v letech 1918 a 1919 zvláštním věstníkem směrnic, podle kterých se bude postupovati při vydávání potvrzení o dobrovolnické službě a pamětních medailí pro dobrovolce.

Kdo je „čs. dobrovolníkem“.

„Čs. dobrovolníkem“ ve smyslu shora uvedených vládních usnesení rozumí se osoba, která, ač vojenskou službou povinna nebyla, dobrovolně se v době od 28. října 1918 do 31. července 1919 k jejímu konání přihlásila a ji v uvedené době skutečně konala podle svého služebního přidělení buď u vojenských útvarů, které tehdy byly částí čs. branné moci, nebo u útvarů dobrovolnických, které byly vytvořeny k uplatnění státní svrchovanosti a k uhažení a zajištění státní samostatnosti.

Počátek a konec dobrovolnické služby. Služební doba „čs. dobrovolníku“ počíná ode dne nastoupení vojenské služby u vojenského nebo dobrovolnického útvaru a končí:

a) dnem řádného propuštění, bylo-li toto propuštění provedeno vzhledem k prokázané fyzické neschopnosti ke konání vojenské služby nebo na vlastní žádost dobrovolníka.
b) dnem povolání „čs. dobrovolníka“ k povinné službě vojenské na základě povolávacích nařízení vojenské správy,
c) dnem všeobecné demobilisace 28. února 1921 u osob, na které se od jejich dobrovolného vstupu do čs. vojenských anebo dobrovolnických útvarů nevztahovalo žádné z mobilisačních nařízení vojenské správy a které konaly až do tohoto dne dobrovolnou službu podle svého služebního přidělení.

V případech, kdy dobrovolná vojenská služba byla přerušena udělením dočasné nebo trvalé dovolené, zajištěm a pod., rozhodne ministerstvo národní obrany, kancelář čs. legií v dohodě s příslušným oddělením, zda a kolik z té doby má být započítáno do dobrovolné vojenské služby.

Všem, kteří vyhověli podmínkám shora uvedeným, vydá kancelář čs. legií po náležitém zjištění osvědčení — dobrovolnický průkaz, který slouží k nahrazení všech práv předpisy dobrovolníkům priznaných.

V žádosti, která se kolkuje kolmem 5 Kč, je nutno vedle hlavních osobních dat uvést:

1. U žadatelů, kteří za světové války až do státního převratu, t. j. do 28. října 1918, vojenskou službu vůbec nekonali, kdy, kde a u kterého útvaru se k dobrovolné vojenské službě přihlásili a kdy, kde a do kterého útvaru byli zařadeni,
2. u žadatelů, kteří za světové války konali činnou vojenskou službu, ale byli během války do 28. října 1918 od jejího konání zproštěni, kdy, kým a z jakého důvodu byli od činné vojenské služby osvobozeni,
3. u žadatelů, kteří v den státního převratu byli v činné vojenské službě, ale byli některým ze zprošťovacích anebo demobilisačních nařízení československé vlády od další služby vojenské osvobozeni, nutno udat ročník narození žadatele a označit příslušné zprošťovací nařízení neb uvést, kdy toto nařízení bylo vydáno.

Dále musí žadatel uvést, u kterých vojenských anebo dobrovolnických útvarů čs. branné moci konal dobrovolnou vojenskou službu, zda a kdy došlhl u ní nějaké hodnosti a kdy a u kterého útvaru byl této službě zproštěn a z jakého důvodu se tak stalo (superarbitrace, vlastní žádost, demobilisace, invalidita a p.).

Takto vybavenou a řádně kolkovanou žádost odešle žadatel svému domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství. To zjisti a v žádosti vyznačí žadatelis branný poměr v letech 1918 a 1919 a žádost předloží, půjde-li o

nevojenské osoby, přímo, nebo půjde-li o příslušníky (bývalé příslušníky) branné moci, skrze kmenové (náhradní) tělesa ministerstvu národní obrany, kanceláři čs. legií.

Bude-li žadatelí priznáno právo čs. dobrovolníka, vydá evidenční úřad potvrzení, které bude státním zaměstnancům služebním postupem, ostatním prostřednictvím obecního úřadu bydliště dobrovolníka.
O všech dobrovolnicích bude vedena evidence.

Postup při řízení o nároku na dobrovolnické potvrzení.

Žádost, v které žadatel uvedl všechna potřebná data osobní, jakož i důvod, pro který uplatňuje nárok na vydání dobrovolnického potvrzení, doloží originálem dokladu o tom, že do vojska vystoupil dobrovolně, ač činnou vojenskou službou povinen nebyl. (Originál dokladu může být nahrazen soudně nebo notářsky ověřeným opisem.) Nemá-li žadatel takového dokladu (jest jim na př. zprošťovací listek, náleží superarbitrační komise z doby před 28. říjnem 1918 nebo jiný vojenský doklad, z kterého vysvítá, že jeho majitel byl od vojenské služby osvobozen), uvede důvod, pro který se domnívá, že má nárok na potvrzení.

Prokáže-li žadatel předložením originálních dokladů, že splnil podmínky směrnic, ověří kancelář čs. legií, evidenční úřad z archivu dobrovolnických útvarů a podle vyjádření kmenového (náhradního) tělesa nebo doplňovacího okresního velitelství, délku jeho dobrovolnické služby, napíše potvrzení podle předepsaného vzoru. očištuje je a odešle je podle směrnic.

Ke všem okolnostem, které žadatel v žádosti uvedl, lze přihlížet jen pokud, pokud jsou pro ně písemné doklady. Svědectví jsou přípustná jen výjimečně.
V sporných případech rozhodne ministerstvo národní obrany, kancelář čs. legií po zvláštním řízení.

Eventualní zamítavé rozhodnutí se za-

Děti. Dne 3. t. m. slaví v Záběhli n. L. p. Josef Studený, staniční manipulants ČSD a jeho vyvolená sicečna Boženka Charvátová, uč. dom. nauk, svůj snátek. Naše místní organizace používá této příležitosti, by všemu dlouholetému pokladníku přála na jeho pouť životem hojnost Božího požehnaní a spokojenost. Práce, kterou p. Studený pro organizaci vykonal, nečse se vůbec oceňit. Celou řadu let koná nám bez jakékoli odměny službu varhanníka, jsa tím vázán nedělní jak nedělní nezvedl se z místa a my všichni oceňujeme jeho obětovost, tím těžší u svobodného muže.

Ještě jednou děkujeme p. Studenému za vše a těšíme se, že i jeho nastávající pomůže nám jako celá ct. rodina Studených pracovati pro rozkvět naší organizace.

Strádejte si u záložny Hermes.

orelstvo

Při III. všeorelském sletu v r. 1939 bude uspořádána legionářská výstava. Akcí pověřen br. E. Dostál. Již nyní vyzýváme bratry, kteří mají různé památky z legií, aby je přihlásili a na výstavu zapůjčili.
Všem státním zaměstnancům, kteří se zúčastní zájezdu Čsl. Orla na všepolský slet katolické mládeže polské v Čenstochové a Krakově ve dnech 23.—27. září 1938 bude udělena dovolená nezapočítatelná do jejich normální dovolené na zotavenou. Stalo se tak v rozhodnutí předsida ministerské rady ze dne 22. srpna 1938, čís. 21389/38. Přihlásiti se můžete ještě v ústředí Československého Orla, Brno, Francouzská 34.

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

šle žadateli doporučeně a příjem musí být potvrzen „zpátečním listkem“. Potvrzení budou potřebovat všichni žadatelé, kteří se budou ucházet o zákonné výhody, priznané dobrovolníkům při přijímání do státních služeb, při hodnocení vojenské služby pro puštění a při udělování dobrovolnických pamětních odznaků. Provedením evidence akce byla pověřena kancelář čs. legií při ministerstvu národní obrany. Aby se urychlilo projednávání žádostí, vybízí kancelář legií dobrovolníky z let 1918—1919, kteří jsou členy některé z dobrovolnických organizací, aby podle směrnic sepsané a doložené žádosti o potvrzení prozatím zaslali do svých spolkových ústředí. Zde se odstraní event. závady a žádosti budou postoupeny vojenským úřadům. Dále upozornuje kancelář legií, že žádosti, které jí byly zaslány ještě před vydáním směrnic a které byly kolkovány, budou žadatelům vráceny k doplnění. Nekolkovaná podání budou však odložena a zájemci musí si proto podati nové, podle směrnic doložené žádosti.

Při Ústřední jednotě čsl. legionářů-katolíků byla zřízena sekce čs. dobrovolců z r. 1918-19 a mohou tudíž dobrovolníci-katolíci přihlásiti se za členy a poslati žádosti prostřednictvím Zemského svazu Ústřední jednoty čsl. legionářů-katolíků — sekce čs. dobrovolců z r. 1918-19 v Praze II., Národní tř. č. 30 (posledně omyleně uvedená chybná adresa). Příslušníci Strážního oddílů čsl. Orla v Handlové a ve Wöröswaru z r. 1919 vyzádají si předeem u ústředí čsl. Orla v Brně, Francouzská ul., potvrzení, že se dobrovolně přihlásili a službu zde (od kdy do kdy) konali. Průkaz vyzádejte si všichni a hleďte si také opatřiti dobrovolnické stejnokroje, abychom se mohli všichni súčasnitii orelského sletu ve stejnokrojích. Za členy sekce při katol. legionářích nechtě se přihlásit též i ti, kteří se přihlásili a službu konali u jiných útvarů anebo vojenských jednotek.
Joe. V. Kříklava.

volná místa

U obce města Pelhřimova bude obsazeno místo městského tajemníka-právníka. Žádosti do 15. září 1938. Blíží v Úředním listě č. 193.

Ve školním okrese děčinském obsadí se místa: katechetů náboženství římsko-kat., dále ředitelů škol, odborných učitelů při školách měst., učitelů pro obecné školy, ředitelek při měst. školách, odbor učitelůk při měst. školách, řidících učitelůk při obecných školách, učitelůk při obecných školách. Žádosti do 31. října 1938. Blíží v Úředním listě č. 193.

Obec Doubi obsadí místo obecního úředníka-tajemníka. Žádosti do 30. září 1938. Blíží v Úředním listě č. 194.

Město Roudnice n. L. obsadí 4 místa výpomocných policejních strážníků. Žádosti do 24. září 1938. Blíží v Úředním listě č. 194.

V českém školním okrese broumovském obsadí se (přednost muži): odb. učitele III. odb., (přednost pro ženy) odb. učitelky I. odb., (volná soutěž): ředitelky, řid. učitelů a učitelů. Žádosti do 31. října 1938. Blíží v Úředním listě č. 194.

Sklad nábytku fy

R. Bukáček

nalézá se nyní
v Karlíně, Královská 29,
stanice elektrické dráhy „U VIADUKTU“
Velký výběr bytových zařízení. Tel. 617-05

Práci
prošek
"vímažni"

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Název článku: **Krása našich Bezkyd**

Stránky: [1], [2], [3], [4]